

Προς τα μέλη του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ
Κοινοποίηση: Μέλη Μικτού Συμβουλίου ΕΣΗΕΑ
Μαρούσι 9 Ιανουαρίου 2017

Αγαπητοί συνάδελφοι

Με ανησυχία και έντονο προβληματισμό, αλλά δυστυχώς χωρίς την παραμικρή έκπληξη, παρακολούθησα τη νέα αήθη, δειλή και με φανερές σκοπιμότητες, επίθεση - την πολλοστή τους τελευταίους μήνες - από την ηγεσία της κυβέρνησης κατά δημοσιογράφων του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ.

Ως μέλος του Μικτού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ και εκφράζοντας τις διαθέσεις των συναδέλφων μελών της στο ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ, απευθύνομαι στην Ένωση Συντακτών όχι κυρίως για να προστατέψω συναδέλφους – δεν το έχουν ανάγκη – αλλά πρωτίστως για να θέσω ένα μείζον πρόβλημα: Αυτό που προκαλεί στη λειτουργία του Τύπου και την επαγγελματική υπόσταση των δημοσιογράφων, η ωμή τακτική του Μεγάρου Μαξίμου, το οποίο δείχνει με κάθε ευκαιρία ότι επιδιώκει την ποδηγέτηση, εκφοβισμό και ενοχοποίηση κάθε δημοσιογραφικής έρευνας και κριτικής, που ενοχλεί την κυβέρνηση.

Ζητώ από την Ένωση Συντακτών να ασχοληθεί με το θέμα και με το θεσμικό της ρόλο να ορθώσει ένα φραγμό στη συνέχιση και την εξάπλωση τέτοιων φαινομένων. Να σταματήσει την άθλια στοχοποίηση δημοσιογράφων, οι οποίοι είναι σκληρά εργαζόμενοι, μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Το πρόβλημα δείχνει να είναι βαθύτερο με την κυβερνητική νοοτροπία απέναντι στον Τύπο. Όταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός επικροτεί πολίτες με τη λέξη “καλύτερα”, όταν του λένε ότι δεν διαβάζουν εφημερίδες, ο κλάδος βάλλεται και προσβάλλεται, γι' αυτό και οφείλει να εξετάσει την κατάσταση.

Είναι αμέτρητα τα παραδείγματα, που δημοσιογράφοι του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ δημοσιεύοντας “ενοχλητικά” και “δυσάρεστα” ρεπορτάζ για την κυβέρνηση, έχουν γίνει στόχος προσωπικών επιθέσεων από έναν προπαγανδιστικό μηχανισμό του Μεγάρου Μαξίμου. Οι επιθέσεις αυτές μάλιστα δεν φέρουν καν υπογραφή, διακινούνται με τα περιβόητα πλέον “non paper” από το πρωθυπουργικό γραφείο. Θα υπέθετα ότι η ανωνυμία των επιθέσεων υποκρύπτει το συνειδησιακό πρόβλημα ενός ιστορικού πολιτικού χώρου, που έχει βιώσει τους διωγμούς πάσης φύσεως, αν την ίδια ώρα δεν διαπίστωνα ότι οι ίδιοι άνθρωποι, ενώ έχουν καταπιεί ένα μνημόνιο σαν λουστό, νιώθουν και υπερήφανοι που εφαρμόζουν πολιτικές που άλλοτε σιχτίριζαν!

Τελευταίο κρούσμα η επίθεση σε δημοσιογράφο του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ που παρέθεσε σειρά επίσημων και μη αμφισβητήσιμων στοιχείων για τις προσλήψεις στο δημόσιο. Επικρίθηκε με το αδιανόητο αιτιολογικό ότι είναι... διαπιστευμένος συντάκτης στο ρεπορτάζ της αξιωματικής αντιπολίτευσης και άρα μετέφερε την άποψη της ΝΔ στο δημοσίευσμά του! Αιτιολογικό προδήλως προσβλητικό, αστήρικτο και ψευδές, ου μην και γελοίο. Αλήθεια, οι διαπιστευμένοι από τα κομματικά ΜΜΕ του ΣΥΡΙΖΑ σε ΝΔ, ΠΑΣΟΚ ή άλλα κόμματα δημοσιεύουν τη γραμμή εκείνων των κομμάτων και λειτουργούν ως βραχίονες του Μητσοτάκη, της Γεννηματά κ.ο.κ. και όχι ως επαγγελματίες δημοσιογράφοι;

Φυσικά επί της ουσίας απάντηση στο συγκεκριμένο ρεπορτάζ και σε άλλα του παρελθόντος ούτε κατά διάνοια, όπως θα όφειλε να κάνει πριν από οτιδήποτε άλλο η κυβέρνηση. Η τακτική “δεν απαντάμε, αλλά ενοχοποιούμε το μέσο και τον δημοσιογράφο, υποβαθμίζοντας την ουσία και απαξιώνοντας το δημοσίευμα” αποδεικνύεται ιδιαίτερα προσφιλής στους κυβερνώντες.

Πίσω από τις συμπεριφορές αυτές φαίνεται να υποκρύπτεται μία επικίνδυνη νοοτροπία για τη λειτουργία του Τύπου. Ακόμα και στις συνεντεύξεις του πρωθυπουργού σπανίως δίδεται η δυνατότητα σε δημοσιογράφους που εργάζονται σε, θεωρούμενα ως αντιπολιτευόμενα μέσα, να υποβάλλουν ερώτηση! Είναι άλλωστε ενδεικτικό ότι ήδη διεθνώς η Ελλάδα αντιμετωπίζεται όλο και περισσότερο ως μία χώρα με προβλήματα στη λειτουργία του Τύπου. Όπως πάει, το δημοκρατικό κεκτημένο ως προς το πλαίσιο εντός του οποίου οφείλει η πολιτεία να διασφαλίσει για τα Μέσα Ενημέρωσης και τους δημοσιογράφους, είναι πλέον ζητούμενο.

Η επιμονή της κυβέρνησης στην τακτική των επιθέσεων, όχι μόνο σε δημοσιογράφους του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ, αλλά και σε άλλα μη αρεστά σε αυτήν Μέσα Ενημέρωσης, καθώς και η τακτική που ακολούθησε σε μείζονα ζητήματα, όπως η αδειοδότηση των καναλιών, καταδεικνύει ότι δεν πρόκειται απλώς για μία επικοινωνιακή ανάγκη της περιόδου.

Φοβάμαι ότι όλη αυτή η κατάσταση διαμορφώνει άσχημο προηγούμενο. Η “παρακαταθήκη” που θα αφήσει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν φύγει από την εξουσία, θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως άλλοθι από οποιαδήποτε αυταρχική διακυβέρνηση ή τον όποιο επιτήδειο έχει τη δυνατότητα και την επιδίωξη να πλήξει τον Τύπο. Θα συναντήσουμε πολλές φορές στο μέλλον την απάντηση “εδώ τα έκανε η αριστερά, για μας διαμαρτύρεστε;”.

Εν κατακλείδι: Εάν θεωρούν στην κυβέρνηση ότι κάποια Μέσα Ενημέρωσης παρανομούν και δεν θα έπρεπε να λειτουργούν, ας απευθυνθούν στην δικαιοσύνη. Ας επιβάλλουν, ως οφείλουν, με συντεταγμένο θεσμικό τρόπο, τη νομιμότητα και τους κανόνες που προβλέπει κάθε ευνομούμενη πολιτεία. Αυτό είναι άλλο κι άλλο είναι να κατασκευάζουν “εχθρούς” για να διατηρήσουν ζωντανό το αφήγημα περί του... “αγώνα κατά της διαπλοκής”.

Ας τα βάλουν με όσους πρέπει, όχι με όσους (νομίζουν ότι) μπορούν.

Εάν θέλουν μόνο αρεστά στην κυβέρνησή τους Μέσα Ενημέρωσης, βρίσκονται σε λάθος εποχή και τόπο. Κανείς (μας) δεν εκφοβίζεται και δεν έχει διάθεση να γίνει “δηλωσίας” - αυτό θα όφειλαν έστω να το υποψιαστούν.

Και μπορεί να υβρίζουν κρυπτόμενοι, αλλά εκτίθενται υιοθετώντας αυταρχικές αντιλήψεις και συμπεριφορές.

Με τιμή

Γιάννης Μακρυγιάννης

Εκπρόσωπος των Εργαζομένων του Πρώτου Θέματος στο Μικτό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ